

Dvojčka

Na gori, z veliko rožicami, sta živila dvojčka. Enemu dvojčku je bilo ime Marko, drugemu pa Miha. Marko je bil zelo prijazen. Rad je pomagal ljudem in tudi rad je skrbel za druge. Miha pa je bil nesramen in jezikav.

Nekega zelo mrzlega dne, ko je snežilo, sta dvojčka nekaj zaslišala. Odprla sta vrata in pred vrati zagledala majhno muco in majhnega kužka. Marko je za njiju zelo lepo skrbel, Miha pa za njiju sploh ni skrbel.

V ponedeljek pa je Marko moral v službo. Ampak Miha je za ljubljenčka skrbel lepo. Ko pa je prišel domov Marko, pa je Miha bil spet nesramen. Marku pa je bilo nekaj sumljivo, zakaj imata Tačka in Pikec rada Miho, če pa je do njiju nesramen. Aha! Že vem, kaj bom storil. Takrat, ko je imel Marko dopust je rekel Mihu: »Jaz grem zdaj v službo.« Ampak Marko ni šel v službo, temveč se je skril za hišo in opazoval. Videl je, da je Miha prijazen. »Imam te!« je zavpil Marko. »Zakaj mi nisi povedal, da si postal prijazen?« je vprašal Marko. »Zato, ker nisem hotel, da vedo, da sem postal prijazen.« »Zakaj pa?« »Ker bi se me ljudje še vedno bali in potem, ko bi jim to povedal, bi se mi smejali. »Ah no, ne klati neumnosti, veš da se ti ne bodo smejali.«

In Miha je rekel: »No, potem pa prav.« In res, Miha je to povedal ostalim in vse je bilo prav.

Marko, Miha, Tačka in Pikec so pa si zgradili novo hišo in vse je bilo prav.

Lana Petan, 2. a